

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

4.Bf.1/2025/8.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2025. március 27. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A testi sértés büntettének kísérlete miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. november 28. napján kihirdetett 29.B.220/2023/52. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottat terhelő bűnügyi költségösszeírását 365.149,- (háromszázhatvanötezer-száznegyvenkilenc) forintban állapítja meg.

Helyesen az első tárgyalási határnap 2023. november 14.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A vádlott lakcíme cím15 szám.

Az ítéltábla határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék (a továbbiakban: törvényszék) a 2024. november 28-án tartott tárgyaláson meghozott és kihirdetett 29.B.220/2023/52. számú ítéletében Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki garázdaság vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés].

[2] A vádlottat 300 napi tétel, napi tételenként 1.000,- forint összegű, összesen 300.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

[3] A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletet engedélyezett, oly módon, hogy egyhavi részletösszeszerűségét 30.000,- forintban határozta meg.

[4] Rendelkezése szerint a pénzbüntetést meg nem fizetése, illetőleg a részletfizetés nem teljesítése esetén szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

[5] Kötelezte a vádlottat, hogy fizessen meg az eljárás során felmerült bűnügyi költségből 369.149,- forintot, a fennmaradó bűnügyi költséget az államra terhelte.

[6] Az ítélet ellen – amelyet a vádlott és a védője tudomásul vettek – az ügyészség a vádlott terhére, súlyosításért, elzárás kiszabása és a vádlottnak a teljes bűnügyi költség megfizetésére kötelezése érdekében jelentett be fellebbezést.

[7] Az ügyészség a fellebbezése indokolásában kifejtette, hogy a törvényszék a büntetéskiszabás során nem tulajdonított kellő mértékű jelentőséget a feltárt súlyosító körülményeknek, különösen annak, hogy a vádlott a többszörös visszaesői minőségét megalapozó elítélésén túl is többször volt büntetve, a bűncselekményt ittas állapotban, kitartó szándékkal, személy elleni erőszak formájában valósította meg, disszociális személyiségzavarban, pszichopátiában szenved, továbbá alacsony frusztrációtűrő képesség, megbánás, büntudat és empátia hiánya jellemzi. A személyiségzavara is szerepet játszott abban, hogy eddigi elítélései nem szolgáltak számára kellő visszatartó erővel. E tényezőkhez képest a törvényszék túlzott nyomatékkal értékelte a vádlott javára a kedvezőtlen egészségi állapotát, a cselekmény elkövetése óta rendeződött életviszonyait és az időmúlást.

[8] Ennek következtében – az ügyészség álláspontja szerint – a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés indokolatlanul enyhe büntetés, már csak azért is, mert a többszörös visszaesői minőség folytán a vádlott esetében a felemelt büntetési tételkeret 3 hónaptól 3 évig terjedő szabadságvesztés. E büntetés alkalmazása valóban nem szükséges, ugyanakkor a vádlott előélete és a cselekmény végrehajtási módja (a hajléktalantársa kirívóan durva, időben elhúzódó bántalmazása) miatt a büntetés speciális prevenciós célja csak a szabadság elvonásával járó büntetéssel, az elzárással érhető el, és ez felel meg a büntetéskiszabási elveknek is.

[9] Másodlagos indítványa körében az ügyészség arra hivatkozott, hogy az orvosszakértői vélemények beszerzésére szükség volt, mivel a büntetőeljárás során a tényállás szempontjából releváns szakkérdésekben (a sértett sérüléseinek gyógytartama, az esetleges életveszélyes állapot) kellett állást foglalni. Ugyancsak indokoltan került sor a vádlott elmeorvosszakértői vizsgálatára is, tekintettel arra, hogy a vádbeli időszakban hajléktalan életmódot folytatott, rendszeres alkoholfogyasztó volt, továbbá a bántalmazást a sértett sérelmére kitartóan és durva módon valósította meg, amely körülmények a személyiségében

rejlő alapvető problémára utaltak. Továbbá a kirendelt védő az eljárási tevékenységét a vádlott érdekében fejtette ki. Tehát e költségek indokoltan merültek fel a tényállás felderítése és a vádlott jogai gyakorlásának biztosítása körében, ezért a vádlott javára a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 574. § (3) bekezdésben írt rendelkezés nem alkalmazható. A bűncselekmény tárgyi súlya miatt a bűnügyi költség aránytalanul nagyinak sem tekinthető, ebből következően a Be. 574. § (5) bekezdés szerinti rendelkezés alkalmazására sincs ok. Összegezve, az ügyész szerint a vádlottat az eljárás során felmerült teljes bűnügyi költség megfizetésére kell kötelezni.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség (a továbbiakban: fellebbviteli főügyészség) a felterjesztett ügyirattal együtt megküldött BF.923/2024/4. számú átiratában fenntartotta az ügyészség fellebbezését.

[11] Az átirat szerint a törvényszék eljárási szabálysértést nem valósított meg, a tényállás megalapozottsága a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében nem vizsgálható, a bűnösségre levont következtetés okszerű és a bűncselekmény jogi minősítése törvényes, továbbá a törvényszék az indokolási kötelezettségének a Be. 562. § (2) bekezdésben meghatározott mértékben eleget tett.

[12] Rámutatott arra, hogy a törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket feltárta, azonban azokat nem a valós súlyuknak megfelelően értékelte, ennek folytán a vádlottal szemben eltúlzottan enyhe joghátrányt szabott ki.

[13] Kérte nyomatékos súlyosító körülményként figyelembe venni, hogy a vádlott a többszörös visszaesői minőségét meghaladóan is büntetett előéletű, a korábbi büntetései vele szemben kellő visszatartó erőt nem gyakoroltak. A terhére rótt bűncselekményt önhibájából eredő ittas állapotban, kitartó szándékkal valósította meg, egy olyan kiszolgáltatott személy sérelmére, akinek – saját nyilatkozata szerint is – halálával tartozott. Mindezen körülmények a vádlott fokozottabb társadalomra veszélyességét mutatják.

[14] A fellebbviteli főügyészség nem vitatta, hogy enyhítő hatása van a vádlott megromlott egészségi állapotának, a rendeződő életvitelének és az időmúlásnak (bár utóbbinak árnyalt értékelését látta szükségesnek, mivel a vádlottal szemben a törvényszéknek elfogatóparancsot kellett kibocsátania), azonban ezek az enyhítő tényezők legfeljebb azt eredményezhetik, hogy szabadságvesztés kiszabása nem indokolt.

[15] Ugyanakkor érvelése szerint a súlyosító körülmények valós hatása miatt a vádlott esetében a büntetési célok csak egy rövidebb tartamú elzárás kiszabásával érhetők el; és ebben az esetben értelemszerűen mellőzendők a pénzbüntetés átváltoztatására és a részletfizetésre vonatkozó ítéleti rendelkezések.

[16] Egyetértett az ügyészséggel a tekintetben, hogy az eljárás során keletkezett bűnügyi költségek, nevezetesen az igazságügyi orvos- és elmeorvosszakértők, a kirendelt védő díjai, illetőleg költségei indokoltan merültek fel, azok ugyanis a tényállás tisztázásához elengedhetetlenül szükségesek voltak, ráadásul a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához

képest aránytalanul nagyoknak sem tekinthetők. Ezért a fellebbviteli főügyészség is úgy ítélte meg, hogy a vádlottat az eljárás során felmerült teljes bűnügyi költség viselésére kell kötelezni.

[17] Az elzárás kiszabása és a vádlottnak a teljes bűnügyi költség megfizetésére kötelezése érdekében bejelentett ügyészségi fellebbezés nem alapos.

[18] A Be. 583. § (3) bekezdés a) és b) pontjaira alapított, a büntetés kiszabására és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezéseket támadó ügyészségi jogorvoslat esetében a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében korlátozott, az ítéltáblának az elsőfokú ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezéseit, illetve részét kellett felülbírálnia.

[19] A korlátozott felülbírálat kiterjedt az elsőfokú bírósági eljárásra és az eljárási szabályok megtartásának vizsgálatára, másrészt a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésekre [Be. 590. § (5) bekezdés a)-d) pont].

[20] A Be. 590. § (7) bekezdése alapján hivatalból kell felülvizsgálni azokat az ítéleti rendelkezéseket, amelyek kapcsán a Be. XCIV. Fejezetében szabályozott rendkívüli jogorvoslatnak, egyszerűsített felülvizsgálatnak lenne helye, ha azokról a törvényszék a törvény kötelező rendelkezése ellenére nem rendelkezett, vagy nem a törvénynek megfelelően rendelkezett. E jogszabályi előírásnak megfelelően az ítéltáblának – figyelemmel a Be. 671. § 15. pontjára is – hivatalból is vizsgálnia kellett volna a bűnügyi költség viselésével kapcsolatos ítéleti rendelkezést, de ezt már önmagában az ügyészségi fellebbezés másodlagos oka szükségessé tette.

[21] Az ítéltábla – a Be. 590. § (5) bekezdés a) pont aa) alpontja értelmében eljárva – megállapította, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indokolná.

[22] A Be. 607. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a büntetőeljárás megszüntetését megalapozó, a Be. 567. § (1) és (2) bekezdéseiben felsorolt okok egyike sem áll fenn: az ügy a magyar büntető joghatóság alá tartozik, a vádemelésre jogosult ügyészség által benyújtott vádirat hiánytalanul és a vád érdemi elbírálására alkalmas módon tartalmazta a Be. 422. (1) bekezdésében írt törvényes elemeket, az ügyészség a vádat nem ejtette, a vádlott büntetethősége nem szűnt meg, a cselekményt más büntetőeljárásban jogerősen nem bírálták el [Be. 567. § (1) bekezdés a), b), c) pont, (2) bekezdés c), d), f) pont].

[23] A Be. 608. § (1) bekezdésében értelmében az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és a törvényszék új eljárásra utasítását megalapozó ok sem állapítható meg. A törvényszék a Btk. 164. § (1) és a (8) bekezdései szerinti testi sértés büntettének kísérlete miatt emelt vád alapján – függetlenül a vádlott bűnösségének az enyhébben minősülő garázdaság vétségében

való kimondásától – a Be. 20. § (1) bekezdés 4. pontja szerint a hatáskörébe tartozó ügyet bírált el, a Be. 21. §-ban írt illetékességi szabályokat nem sértette meg, az ügy tárgyára tekintettel a Be. 13. § (1) bekezdése alapján törvényesen járt el egyesbíróként, a Be. 14. §-a szerinti kizárt bíró az ítélet meghozatalában nem vett részt, a tárgyaláson az ügyész, a vádlott és a védő jelen voltak, továbbá az elsőfokú ítélet indokolása a rendelkező résszel nem volt ellentétes [Be. 608. § (1) bekezdés a), b), c), d) és f) pont].

[24] Az ítéltábla – a Be. 590. § (5) bekezdés a) pont ab) alpontjában írtak vizsgálatakor – megállapította azt is, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan a Be. 609. § (1) bekezdésében meghatározott, a büntetőeljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására lényeges hatással járó eljárási szabálysértés, amely ugyancsak az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését alapozná meg.

[25] A másodfokú felülbírálat során sem merült fel olyan ok, amely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná [Be. 566. § (1) bekezdés, 567. § (1)-(2) bekezdés, 590. § (5) bekezdés b) pont].

[26] Az ítéltábla a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja szerint a határozatát az első fokon eljárt törvényszék által megállapított tényállásra alapította, ahhoz kötve volt, figyelemmel arra, hogy a fellebbezéseket a Be. 583. § (3) bekezdésében meghatározott körben jelentették be.

[27] Nem volt viszont akadálya annak, hogy az ítéltábla – az ügyiratok tartalma alapján (a 2023. november 14-én tartott előkészítő ülésről felvett 14. alszámú jegyzőkönyv, a 2024. szeptember 20-án tartott tárgyalásról felvett 49. alszámú jegyzőkönyv) – az elsőfokú ítélet indokolásának a vádlott személyi körülményeire vonatkozó megállapításait helyesbítse és kiegészítse.

[28] A vádlott ipari technikumot is végzett, élettársi kapcsolatban élettársával él. A munkahelyén alkalmazásában dolgozik köztisztviselési takarítóként (2024. április 29-től), havi nettó jövedelme 350.000,- forint, ezen túlmenően évközi juttatásként kétszer kap 100.000,- forintot, valamint béren kívül juttatásként 34.000,- forint cafetaria-ban is részesül. Takarítóként dolgozik egy társasházban is, de ebből származó jövedelméről nem nyilatkozott. Az előkészítő ülésen egészségi állapota kapcsán vastagbél- és csontvelődaganatról, kétoldali lágyéksérvről és mindkét szemén keletkezett szürkehályog műtéti kezelésének szükségességéről számolt be, de orvosi iratokat csak a szem- és a sérvműtétek tekintetében csatolt. Élettársával együtt bérli a cím 15 szám alatti ingatlant, amely a lakcímnnyilvántartás felé a vádlott lakcímeként került bejelentésre.

[29] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában a vádlott korábbi büntetéseire vonatkozó adatok között a Pesti Központi Kerületi Bíróság 7.B.33.009/2008/40. számú ítélete kapcsán az elbíralt bűncselekményekre vonatkozó megállapítást akként pontosítja, hogy a vádlottat lopás büntette és más *bűncselekmény* (lopás vétsége) miatt ítélték el, egyébként

ebben az ügydöntő határozatban rendelték el a Salgótarjáni Városi Bíróság – helyesen – 6.B.253/2008/6. számú ítéletében kiszabott 1 év 3 hónap tartamú felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását, amely kapcsán alkalmazott feltételes szabadságot utóbb a Gödöllői Járásbíróság szüntette meg a 6.B.900/2013/16. számú ítéletével.

[30] A két összbüntetési ítéletre vonatkozó adatokat azzal kellett pontosítani, hogy a bíróság az egyes ítéletekben kiszabott szabadságvesztéseket foglalja összbüntetésbe (nem az ítéleteket), továbbá az összbüntetésbe foglalás értelemszerűen nem terjed ki a közügyektől eltiltásra, így ennek megjelölése mellőzendő.

[31] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában a vádra és a cselekmény vád szerinti minősítésére vonatkozóan a Be. 561. § (3) bekezdés a) pontja alapján rögzített megállapításoknál az is feltünteti, hogy a vád módosítására a bírósági szakban kirendelt igazságügyi orvosszakértő és radiológusszakértő szakvéleményére, illetőleg a szakértőknek a tárgyaláson tett nyilatkozatára alapítottnak került sor. Továbbá az ügyészség a vád tárgyává tett cselekmény minősítését is módosította, a Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétségére.

[32] Egyebekben a törvényszék – figyelemmel az ügyészségi fellebbezés irányára – a Be. 562. § (2) bekezdésében írt „korlátozott” indokolási kötelezettségének eleget tett.

[33] A vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a tényállásban leírt cselekmény minősítése megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

[34] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el [Btk. 79. §].

[35] A büntetést a törvényben meghatározott keretek között, céljának szem előtt tartásával úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez [Btk. 80. § (1) bekezdés].

[36] Határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó, a középérték a büntetési tétel alsó és felső határa összegének fele [Btk. 80. § (2) bekezdés]. Ha a törvény a büntetés kiszabása esetén a Különös Részben meghatározott büntetési tételek emelését írja elő, a (2) bekezdésben írt számítást a felemelt büntetési tételkeretekre tekintettel kell elvégezni [Btk. 80. § (3) bekezdés].

[37] A különös és a többszörös visszaesővel szemben az újabb bűncselekmény büntetési tételének felső határa szabadságvesztés esetén a felével emelkedik, de nem haladhatja meg a huszonöt évet [Btk. 89. § (1) bekezdés].

[38] A Btk. 339. § (1) bekezdésében meghatározott garázdaság vétsége két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a többszörös visszaeső vádlott esetében – figyelemmel a Btk. 36. §-ában foglalt rendelkezésre – három hónaptól három évig terjedő szabadságvesztés szabható ki, a középérték 1 év 7 hónap 15 nap tartamú szabadságvesztés.

[39] A büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. Büntető Kollégiumi vélemény (a továbbiakban: 56. BK vélemény) szerint a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő (összefoglalóan a büntetést befolyásoló) körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál.

[40] A törvényszék a büntetés kiszabása előtt a releváns enyhítő és súlyosító körülményeket nagyjából feltárta, azok csak kisebb mértékben szorultak kiegészítésre.

[41] A vádlott kedvezőtlen előéletének (a többszörös visszaesést megalapozó elítélésén túl is többször volt büntetve) értékelése során valóban nem hagyható figyelmen kívül, hogy az utolsó elítélésének alapjául szolgáló bűncselekmény (a zsarolás büntette) elkövetésétől, 2015. szeptember 28-tól a jelen ügy tárgyát képező cselekményig eltelt hat és fél év alatt a bűnügyi nyilvántartás szerint bűncselekményt nem valósított meg. Ebből következően hosszabb időn keresztül tanúsított jogkövető magatartást, mely tény jelentőségét azonban árnyalja, hogy a kérdéses időszak jelentős részében jogerős szabadságvesztés-büntetéseket töltött.

[42] Ezen túlmenően viszont a vádlott terhére kellett volna értékelni azt is, hogy a garázdaság vétségét feltételes szabadság hatálya alatt valósította meg, tekintettel arra, hogy 2021. augusztus 29-én bocsátották feltételes szabadságra a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.B.10.888/2017/59. számú ítéletében kiszabott 10 hónap szabadságvesztésből, és a Btk. 39. § (1) bekezdése szerint a feltételes szabadság tartama azonos a szabadságvesztés hátralévő részével, de legalább egy év. A vádlott 2022. augusztus 28-ig állt feltételes szabadság hatálya alatt, ezalatt került sor a 2022. április 9-ei cselekmény elkövetésére.

[43] Az önhibából eredő ittas állapotban elkövetés – figyelemmel az 56. BK vélemény II/7. pontjában foglaltakra – csakugyan súlyosító tényező, mivel ennek az állapotnak nyilvánvalóan szerepe volt a bűncselekmény elkövetésében.

[44] További súlyosító körülményként értékelendő a gátlástalan, kitartó és durva elkövetési mód (a vádlott a földön lévő, ennél fogva kiszolgáltatott helyzetű sértett különböző testrészeit több alkalommal taposta és rúgta meg), miként az a tény is, hogy a barátját,

sorstársát bántalmazta, mely cselekményét az azt észlelő járókelőnek a bántalmazás abbahagyására történt felszólítását követően sem hagyta abba. Mindezek a körülmények fokozzák a vádlott társadalomra veszélyességét és a cselekmény erkölcsileg is súlyosan elítélendő voltát.

[45] A törvényszék okszerűen tekintette enyhítő tényezőnek az időmúlást, de az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában és az 56. BK vélemény III.10. pontjának második mondatában foglaltak alapján a büntetés kiszabásakor kisebb nyomatékka az eljárás elhúzódását (a másodfokú elbírálásig a vádlott közel három éve áll büntetőeljárás hatálya alatt) is értékelni kellett, mely tényre az ítélet indokolásában a Be. 564. § (4) bekezdés b) pontja alapján utalni kell. Tény, hogy a 2023. június 26-ai bírói intézkedéssel kiadott vádiratot a posta a vádlott a lakcímnnyilvántartás felé bejelentett lakcíméről két alkalommal „nem kereste” jelzéssel küldte vissza, és a törvényszéknek az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott kézre kerítése érdekében 2023. augusztus 17-én elfogatóparancsot kellett kibocsátania, mindez azonban a büntetőeljárás tartamát jelentősen nem növelte, különös tekintettel arra is, hogy a vádlottat a rendőrök 2023. augusztus 25-én elfogták és a törvényszékre előállították.

[46] Az 56. BK vélemény II.12. pontjában írtak szerint enyhítő hatású az elkövető betegsége, jelentős mértékű rokkantsága vagy egyéb olyan körülmény, amely a büntetés elviselését megnehezíti. A törvényszék a személyi körülmények körében csak a vádlott disszociális személyiségzavarát és szociopátiáját jelölte meg, egyéb betegségeit nem, noha a büntetés kiszabásánál irányadó körülmények számbavétele során „többféle” igazolt betegsége, orvosi és kórházi kezelésekre is hivatkozott. A fenti kritériumnak megfelelhet a vádlott pszichés problémája, viszont a mindkét szemét érintő szürkehályog csak akkor, ha ez továbbra is látási problémákat okozna számára (a csatolt orvosi iratok ugyanis műtetre vonatkoztak). A lágýéksérv műtét a 2024. március 6-án kiállított zárójelentés szerint ugyancsak megtörtént, míg a vádlott által az előkészítő ülésen jelzett daganatos betegségek orvosi dokumentációval nem igazoltak. Mindezek miatt csak a vádlott személyiségzavarát lehetett enyhítő tényezőként figyelembe venni.

[47] A törvényszék helyesen értékelte a vádlott javára azt is, hogy a rendelkezésre álló adatok szerint pozitív változás történt az életvitelében: már nem az utcán él, élettársi kapcsolatot létesített, az élettársa kiskorú gyermekének ellátásában, nevelésében közreműködik, bejelentett munkaviszonya és rendszeres jövedelme van, élettársával lakást bérelnék. Egyébként a vádlottnak a rendezetté vált élethelyzetére vonatkozóan tett állításai összhangban vannak azzal, hogy a bűnügyi nyilvántartás adatai szerint újabb büntetőeljárás nem indult ellene.

[48] Az ítéltábla – figyelemmel a bűncselekmény kisebb tárgyi súlyára és a vádlott rendezetté vált személyi körülményeire – osztotta a törvényszék álláspontját a tekintetben, hogy a vádlott esetében a büntetési célok eléréséhez nem indokolt szabadságvesztés büntetés kiszabása. A vádlott kedvezőtlen előélete és a cselekmény végrehajtásának módja miatt nem tűnik alaptalannak azon ügyészégi és fellebbviteli főügyészség érvelés, miszerint a speciális prevenció és a bünteteskiszabási elvek inkább szabadság elvonásával járó büntetés, a Btk. 33. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott és a Btk. 46. § (1) és (2) bekezdéseiben szabályozott elzárás kiszabását indokolnák. Ugyanakkor az ítéltábla megítélése szerint elzárás kiszabása két okból sem célszerű: egyrészt a a vádlott számára a munkahelye

elvesztését is eredményezhetné, amelynek folytán az egzisztenciális és lakhatási helyzete ismét bizonytalanná válna (az előéletére tekintettel ez kriminológiai kockázattal is járna), másrészt a pénzbüntetés összegszerűsége és annak átváltoztatásának lehetősége sokkal inkább abba az irányba hatnak, hogy a jelenlegi egzisztenciális helyzete biztonságát, a bejelentett, megfelelő megélhetést biztosító munkaviszonya fenntartását semmilyen törvényellenes magatartással ne veszélyeztesse. A pénzbüntetés és annak részletekben történő megfizetése a vádlott számára legalább tíz hónapra egy függő helyzetet eredményez, a pénzbüntetés részleteinek nem teljesítésével az átváltoztatás folytán 300 nap szabadságvesztést kellene letöltenie, mindezek pedig a speciális prevenciók célok eredményességét (a vádlottnak újabb bűncselekmények elkövetésétől történő visszatartását) jobban szolgálhatják, mint a fellebbviteli főügyészség által indítványozott rövidebb tartamú elzárás.

[49] A vádlott esetében a pénzbüntetés napi tételeinek a Btk. 50. § (1) bekezdésében és a (3) bekezdés első mondatában foglaltak alapján meghatározott száma igazodik a bűncselekmény tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez, valamint a feltárt bűnösségi körülményekhez. Ezért az ítéltábla nem látott okot a pénzbüntetés napi tételszámának súlyosítására, miként nem volt indokolt annak mérséklése sem. Az egy napi tételre eső összegnek a Btk. 50. § (3) bekezdés második mondata szerinti megállapítása a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyainak megfelelően történt, ennek megváltoztatására nincs ok.

[50] A Btk. 50. § (4) bekezdése és a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján törvényesek a részletfizetés engedélyezésére és a pénzbüntetés átváltoztatására vonatkozó rendelkezések is.

[51] Bűnügyi költség az a díj vagy költség, amelyet a büntetőeljárásban, illetve a büntetőeljárással összefüggésben az állam előlegezett [Be. 145. § (1) bekezdés a) pont]. Az (1) bekezdés a) pontja szerinti bűnügyi költség különösen a tanú költsége, a szakértő, és a szaktanácsadó munkadíja és költsége, illetve a lefoglalt dolog szállításának és megőrzésének költsége [Be. 145. § (2) bekezdés].

[52] A bíróság a vádlottat a 145. § (1) bekezdésében meghatározott bűnügyi költség viselésére kötelezi, ha őt bűnösnek mondja ki vagy szabálysértés elkövetéséért a felelősségét megállapítja [Be. 575. § (1) bekezdés].

[53] A vádlottat csak azzal a cselekménnyel vagy a tényállásnak azzal a részével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség viselésére lehet kötelezni, amelyre a bűnösségét vagy a felelősségét megállapították [Be. 575. § (2) bekezdés].

[54] Jelen ügyben az igazságügyi orvosszakértő, radiológusszakértő és elmeorvosszakértő, valamint a kirendelt védő díja és költsége a fenti jogszabályhelyek alapján bűnügyi költségnek minősülnek. A törvényszék helyesen állapította meg, hogy a vádlott a Be. 575. § (1) és (2) bekezdései alapján csak a kirendelt védő és az igazságügyi elmeorvosszakértő díjával és költségével összefüggésben felmerült költséget kell viselnie.

[55] Az ítéltábla egyetértett a törvényszékkal abban, hogy a büntetőeljárás során – a gyanúsítás tárgyát képező cselekményre és az eredeti vádirati tényállásra is figyelemmel – a sértett sérülései jellegének, a gyógyulás tartamának és az esetleges életveszélyes állapot kialakulásának a vizsgálatával összefüggésben keletkezett díjak és költségek nem tartoznak a Be. 575. § (2) bekezdésében meghatározott körbe. E tények valójában nem részei a garázdasággal összefüggésben megállapított tényállásnak, függetlenül attól, hogy a vádmódosításra alapítottan maga a törvényszék is tett a tényállás utolsó bekezdésében a sérülések hiányával és az elkövetési magatartásnak a sérülések okozására való alkalmatlanságával kapcsolatban ténymegállapításokat. Megjegyzendő, hogy e tényeknek a tényállásban történő beemelése – figyelemmel a bizonyítás eredményeként a vádlott terhére megállapított nem testi épség elleni bűncselekményre – tulajdonképpen szükségtelen volt, azonban a felülbírálat során e megállapításoknak a tényállásból való kirekesztésére a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak miatt nem kerülhetett sor.

[56] A fentiekben kifejtettekre tekintettel az ítéltábla az ügyészség és a fellebbviteli főügyészség fellebbezésének másodlagos célját sem találta alaposnak, ugyanis a törvényszék helyesen és a Be. 572. § (1) és (2) bekezdései alapján törvényesen állapította meg a vádlottat terhelő bűnügyi költség egyes tételeit, a teljes bűnügyi költség megfizetésére kötelezésnek nem volt helye.

[57] Az ítéltábla a vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét 4.000,- forinttal csökkentette, ennek folytán 365.149,- forintban határozta meg. A bűnügyi költségösszezszerűségének téves számítása feltehetően arra vezethető vissza, hogy a költségjegyzékbe először 29.200,- forint került bejegyzésre, ez utóbb – a ténylegesen felmerült kirendelt védői díjhoz igazodóan – 25.200,- forintra lett javítva.

[58] Az elsőfokú ítélet bevezető részében az első tárgyalási határnap nyilvánvaló elírás folytán tévesen került feltüntetésre, ezt az ítéltábla a Be. 453. § (6) bekezdése alapján kijavította.

[59] Mindezekre tekintettel az ítéltábla – a Be. 598. § (2) bekezdése szerint tanácsulésen – a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a bűnügyi költségösszezszerűségét érintően megváltoztatta, egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése szerint helybenhagyta.

[60] A lakcímnnyilvántartásban 2025. február 13-tól a cím15 szám alatti lakás szerepel a vádlott lakcímeként, így már ezt kellett a személyi adatok között feltüntetni.

[61] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki, mivel az elsőfokú ítélet felülbírálata a Be. 615. § (2) bekezdése szerinti a törvényszékével ellentétes döntést nem eredményezett.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k. a tanács elnöke, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. előadó bíró, Dr. Zsótér Zsuzsanna s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék 2024. november 28. napján kihirdetett 29.B.220/2023/52. számú ítélete – a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.1/2025/8. számú határozata folytán – 2025. március 27. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. március 27.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.

a tanács elnöke